

faldt, og i Stedet derfor afholdtes Udgangsparade“.

Til dette skal jeg føje, at Premierløjtnant Prytz er bekendt som en dygtig og alvorlig Officer, hvis Forhold baade i og udenfor Tjenesten altid har været det bedste.

Marott: Jeg indtegnede mig som Taler i Gaar under Debatten for at imødegaa nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), og jeg har derfor, da Mødet blev afbrudt, inden jeg fik Ordet, i Dag nogle faa Bemærkninger at gøre til det nævnte ærede Medlem. Ganske vist synes det, som om det ærede Medlem næsten betragter det som en personlig Fornærmelse, naar man kritiserer ham, men det maa jeg naturligvis risikere. Saaledes viste det sig, at det ærede Medlem blev højest forfærdet over, at jeg i Gaar udtalte, at han havde betegnet Odense-Affæren som Mytteri. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at det jo staar klart og tydeligt i Rigsdagstidende, nemlig Spalte 3649, hvor det ærede Medlem udtaler: „Jeg skønner ikke rettere, end at her er der Tale om Mytteri, men jeg beder de Herrer om at vente, til min Fremstilling er endt. Jeg har nemlig i Dag set, at „Social-Demokraten“ har talt om, hvorledes jeg i Dag vilde sige, at det er en stor Fejl, at de Mennesker i Odense ikke ere blevne idømte Tugthus“.

Se, det ærede Medlem slaar altsaa i denne Udtalelse paa Forhaand fast, at det, der er sket i Odense, er Mytteri, og saa ender han sin længere Udvikling af hele dette Spørgsmaal med at sige: „Naar man spørger, hvilken Straf skal der bruges i dette Tilfælde, siger jeg, at der er intet andet for end at bruge Straffelovens Bestemmelser. Men naar Straffeloven har talt strenge Ord, er der en Benaadningsret, og var der nogen Sinde Anledning til at bruge den, var det i dette Tilfælde, efter alt hvad der foreligger.“

Maa jeg saa ikke tillade mig at spørge det ærede Medlem, om jeg ikke har Ret til at sige for det første, at det ærede Medlem hævder den Anskuelse, at Affæren i Odense var Mytteri. (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Nej!) Ja, saa forstaar jeg ikke det danske Sprog,

men jeg skal igen citere, hvad han siger: „Jeg skønner ikke rettere, end at her er der Tale om Mytteri“, og saa siger det ærede Medlem, at jeg ikke har Lov til at sige, at han har betegnet Affæren i Odense som Mytteri! Naar det ærede Medlem nu siger dette, saa hører næsten al Diskussion op. Jeg fastholder endvidere, at jeg som Følge deraf har haft Ret til at hævde, at han vilde have de paagældende Soldater idømt Tugthusstraf, thi det vilde blive Følgen, hvis man fastslog, at den Gerning, de havde begaaet, var Mytteri. Han vilde have dem idømt Tugthus, saaledes som han selv nævnedes, at „Social-Demokraten“ havde skrevet, det staar ogsaa her i Folketingstidende. Det er ganske rigtigt, at det ærede Medlem saa anbefalede Benaadningsvejen. Men jeg vil nu tillade mig at hævde, at inden Benaadningen kommer — og det ærede Medlem kan jo slet ikke svare for, at en saadan Benaadning vil komme —, er i Virkeligheden Ulykken sket med de paagældende unge Mennesker. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den højterede Forsvarsminister gjorde gældende i Gaar, at ved en saadan Dom til Tugthus ere de paagældende stempede for Livstid. De ville stadig gaa med en Tugthusdom i deres Forholdsattest, og det vil betyde, at disse unge Menneskers Livsbane er brudt i alle de mange Forhold, hvor det gælder for saadanne unge Mennesker at have rene Papirer, naar de melde sig til den ene eller den anden Livsstilling.

Det ærede Medlem sagde saa, at vi Socialdemokrater vilde ødelægge Aanden og Tonen i Hæren. Det er for saa vidt rigtigt, thi det er rigtigt nok, at vi ville afskaffe den nuværende Tone i Hæren, paa hvilken jeg gav adskillige Eksempler i Gaar, hentede fra Affæren i Odense, ligesom vi ogsaa ville have gennemført en anden Straffelov for Krigsmagten og en anden Rettergangsmaade for militære Sager. Jeg mener, at det ærede Medlem i Virkeligheden gør Hæren en daarlig Tjeneste ved at modarbejde de Bestræbelser, som vi i saa Henseende udfolde, og det har han jo gjort tidligere, som han har gjort det ved sine Udtalelser under disse Dages Forhandling. Lad os dog endelig huske paa, at Verden er gaet uendelig